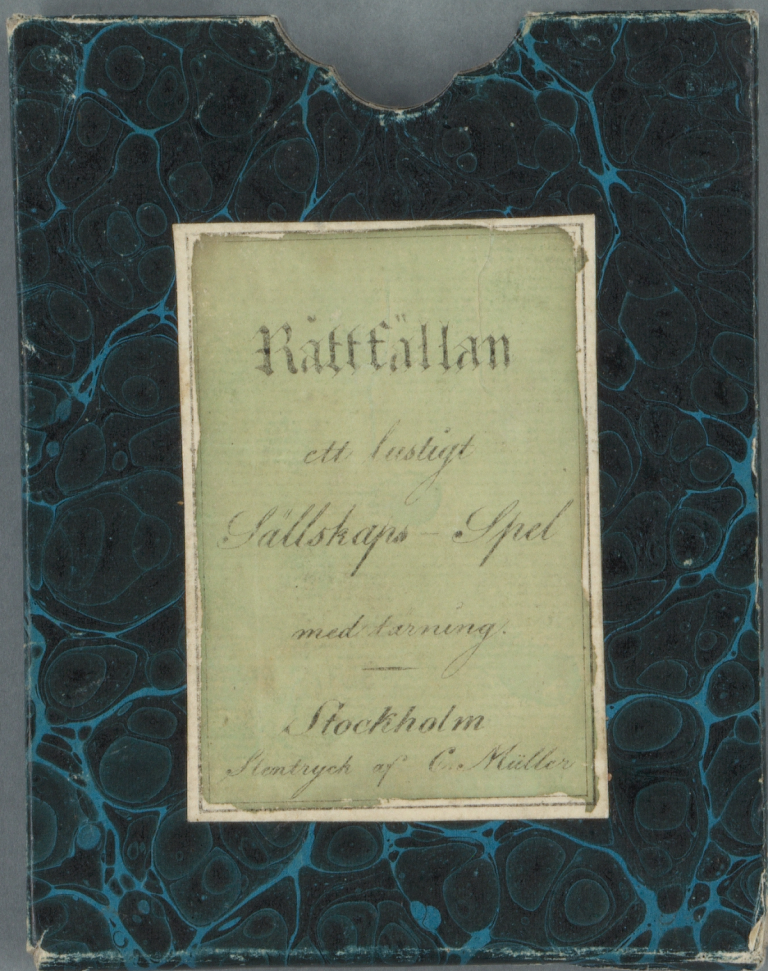

/ Müller, Carl

Råttfällan, ett lustigt sällskapsspel med tärning.

National Library
of Sweden

rige, så äro de tvungne at wid hwarje kast framrycka mindst et fält, så framt icke elsest den ena endast derigenom at den går at sidan kan återdrifwa den andra från sitt fält i sitt rättfält.

15) Den rätta, som stadnar den sista på fältet, vinner de marker, som ligga i fällan, erhåller af den som siff kommer i fällan, 4 marker, och spelet är slutadt.

Stockholm 1819,

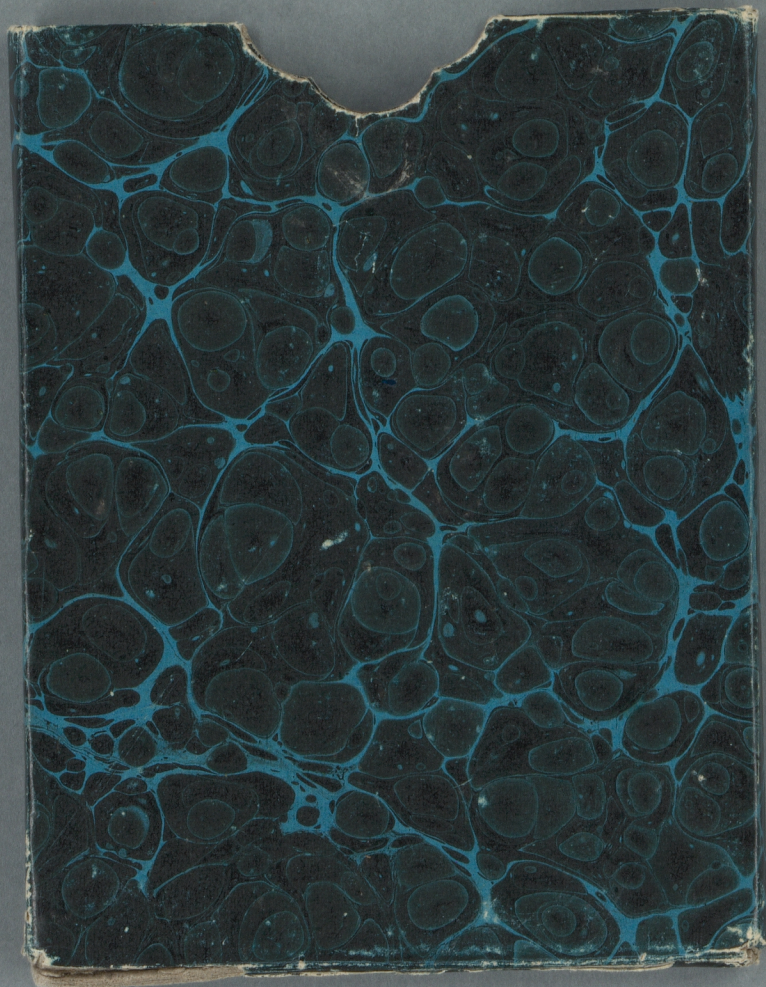
Tryckt i Marqwardtska Bofstryckeriet.

Rättfällan,

ett lustigt Sällskapsspel med tärning.

Spelreglor.

- 1) I all detta spel erfordras en i 209 fält delad speltafla, samt 16 numererade och med rättor tecknade små kort.
- 2) Sällskapet kan bestå af 16 personer, men också vara mindre talriff.
- 3) De med rättor tecknade små korten blansas och utdelas, så widt möjligt är, till lika antal ibland sällskapet.
- 4) Hwar och en sätter den erhållna rättan (eller rättorna) på det ytterst på spelafellan med samma nummer utmärkta rättfältet. Deretter kastar den, som erhållit rättan No 1, en gång med en tärning, och framstiftar henne från rättfältet så många fält, som han kastat ögon, dock får han icke

/ Müller, Carl

Rättfällan, ett lustigt sällskapsspel med tärning.

flytta henne annorlunda än framåt och åt sidan, men ingalunda på snedden eller baklänges; eller afstågena henne från målet.

5) På detta sätt följa alla rätter efter deras nummer, så att, då den 16:de kastat, den förfsta åter bdrjar.

6) Ingen rätta får höjya öfwer en annan för att komma till målet, utom i den händelse, att en rätta redan står på det sält, dit den vill, som nyss kastat. Den måste då rymma sältet för den sistnämnde, och draga sig tillbaka till sitt rättshål, och försjats teligen, då ordningen kommer till henne att kasta, begynna sitt spel å nyo.

7) Ingen rätta får beträda de sbrre, med rättor utmärta sätten, men så snart en rätta är tvungen att gå öfwer ett eller flera fattorna (de med fringlor utmärta lifswäl bärifrån undantagne), så betalar hon för hwarje sådant sält hon beträder, en mark till den riddt på tafflan besinneliga rättfällan.

8) Öfwer rättans wäg henne öfwer ett sält, på hwilket förgift är påslut, så betalar hon till den rätta, som kastar efter henne, 2

markter. Men skulle hon, genom sitt kast, oundwifligen komma att stanna på ett sält med förgift, så är hon dödt för hela spelet.

9) Kommer en rätta, genom sitt kast att stanna på ett äpple, så erhåller hon, af den som kastar strax efter henne, 2 markter; kom mer hon att stå på en fringla, så erhåller hon af sin efterträdersta 3 markter, men den som kommer att stå på en kors, 4 markter.

10) Hwarje rätta, som står på en kors, måste, så snart ordningen att kasta kommer till henne, i sällan, och uphör att spela, så framt icke hon sdrut af en annan rätta blifwit drifwen tillbaka till sitt rättshål.

11) Hwarje rätta, hwilken kastet förer i sällan, upbdrer att deltaga i spelet.

12) Den rätta, för hwilken wägen är tillspärrad af andra rättor, förblifwer på sin gamla plats, till nästa kast. Detsamma gäller öfwen, om kastet förer rätten öfwer sällan.

13) Alla rättor, som råkat i sällan eller dödt af förgift, hafwa hwarfen något att betala till eller erhålla af de ännu spelande.

14) Äro ändteligen endast tvänne rättor öf-